Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 11ης Σεπτεμβρίου 2025 *

[Κείμενο διορθωμένο με διάταξη της 30ής Οκτωβρίου 2025]

«Προδικαστική παραπομπή – Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης – Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις – Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ – Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εκδοθέν με σκοπό την εκτέλεση στερητικής της ελευθερίας ποινής – Άρθρο 4, σημείο 6 – Λόγος προαιρετικής μη εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης – Σκοπός κοινωνικής επανένταξης – Κατοικία του καταδικασθέντος – Ανάληψη της εκτέλεσης της ποινής από το κράτος μέλος εκτέλεσης σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο – Απόφαση-πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ – Αμοιβαία αναγνώριση ποινικών αποφάσεων προς τον σκοπό της εκτέλεσής τους σε άλλο κράτος μέλος – Αναστολή της εκτέλεσης στερητικής της ελευθερίας ποινής με απόφαση δικαστηρίου του κράτους μέλους εκτέλεσης – Άρθρο 8 – Υποχρέωση του κράτους εκτέλεσης να αναγνωρίσει την απόφαση και να εκτελέσει την ποινή – Άρθρο 17 – Ευχέρεια του κράτους εκτέλεσης να καθορίζει τη διαδικασία εκτέλεσης της ποινής»

Στην υπόθεση C-215/24 [Fira] [i],

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Tribunal Judicial da Comarca do Porto – Juízo Local Criminal de Vila Nova de Gaia (πρωτοδικείο Πόρτο – τοπικό πλημμελειοδικείο Vila Nova de Gaia, Πορτογαλία) με απόφαση της 19ης Μαρτίου 2024, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 20 Μαρτίου 2024, στο πλαίσιο της διαδικασίας για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης που εκδόθηκε σε βάρος του

YX,

παρισταμένης της:

Ministério Público,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους I. Jarukaitis, πρόεδρο τμήματος, N. Jääskinen, A. Arabadjiev (εισηγητή), M. Condinanzi και R. Frendo, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: T. Ćapeta

γραμματέας: L. Carrasco Marco, διοικητική υπάλληλος,

* Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική.

[i] Η ονομασία που έχει δοθεί στην παρούσα υπόθεση είναι πλασματική. Δεν αντιστοιχεί στο πραγματικό όνομα κανενός διαδίκου.

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 19ης Μαρτίου 2025,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

– η Πορτογαλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις P. Barros da Costa, L. Ferro da Costa και M. J. Ramos,

– η Ισπανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την A. Gavela Llopis και τον A. Torró Molés,

– η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον H. Leupold, τον B. Rechena και την J. Vondung,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά τη συνεδρίαση της 5ης Ιουνίου 2025,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία των άρθρων 8, 12, 13 και 17 της απόφασης-πλαισίου 2008/909/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις οι οποίες επιβάλλουν ποινές στερητικές της ελευθερίας ή μέτρα στερητικά της ελευθερίας, για το σκοπό της εκτέλεσής τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ 2008, L 327, σ. 27), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009 (ΕΕ 2009, L 81, σ. 24) (στο εξής: απόφαση-πλαίσιο 2008/909).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο διαδικασίας για την εκτέλεση στην Ισπανία ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης το οποίο εκδόθηκε από τις πορτογαλικές αρχές εις βάρος του ΥΧ προς τον σκοπό της εκτέλεσης στερητικής της ελευθερίας ποινής.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

Η απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ

3 Το άρθρο 4 της απόφασης-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ 2002, L 190, σ. 1), το οποίο επιγράφεται «Λόγοι προαιρετικής μη εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης», ορίζει στο σημείο 6 τα εξής:

«Η δικαστική αρχή εκτέλεσης μπορεί να αρνηθεί την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης:

[...]

6) εάν το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης έχει εκδοθεί προς το σκοπό της εκτέλεσης ποινής ή μέτρου ασφαλείας, στερητικών της ελευθερίας, όταν ο καταζητούμενος διαμένει στο κράτος μέλος εκτέλεσης, είναι υπήκοος ή κάτοικός του και αυτό το κράτος δεσμεύεται να εκτελέσει την ποινή ή το μέτρο ασφαλείας σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο».

Η απόφαση-πλαίσιο 2008/909

4 Οι αιτιολογικές σκέψεις 5, 9 και 12 της απόφασης-πλαισίου 2008/909 έχουν ως εξής:

«(5) Τα δικονομικά δικαιώματα στις ποινικές διαδικασίες συνιστούν κρίσιμο στοιχείο για τη διασφάλιση της αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ των κρατών μελών στα πλαίσια της δικαστικής συνεργασίας. Οι σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών, οι οποίες χαρακτηρίζονται από ιδιαίτερη αμοιβαία εμπιστοσύνη προς τα νομικά συστήματα των λοιπών κρατών μελών, επιτρέπουν στο κράτος εκτέλεσης να αναγνωρίζει τις αποφάσεις των αρχών του κράτους έκδοσης. Θα πρέπει συνεπώς να επιδιωχθεί η περαιτέρω ανάπτυξη της συνεργασίας που προβλέπουν οι πράξεις του Συμβουλίου της Ευρώπης περί εκτελέσεως των ποινικών αποφάσεων, ιδίως εφόσον πρόκειται για υπηκόους της Ένωσης κατά των οποίων έχει εκδοθεί ποινική απόφαση με την οποία τους επιβάλλεται ποινή στερητική της ελευθερίας ή μέτρο ασφαλείας στερητικό της ελευθερίας σε άλλο κράτος μέλος. Είναι οπωσδήποτε αναγκαίο να παρέχονται στους κατάδικους οι κατάλληλες εγγυήσεις, ωστόσο θα πρέπει να παύσει πλέον να είναι δεσπόζουσας σημασίας η στάση τους κατά τη διαδικασία με το να απαιτείται η συναίνεσή τους προκειμένου να διαβιβασθεί η καταδικαστική απόφαση σε άλλο κράτος μέλος προς αναγνώρισή της και προς εκτέλεση της επιβληθείσας ποινής.

[...]

(9) Η εκτέλεση της ποινής στο κράτος εκτέλεσης θα πρέπει να ενισχύει την πιθανότητα κοινωνικής επανένταξης του καταδίκου. Προκειμένου να βεβαιωθεί ότι η εκτέλεση της ποινής από το κράτος εκτέλεσης θα εξυπηρετήσει το σκοπό της κοινωνικής επανένταξης, η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης λαμβάνει υπόψη στοιχεία όπως, για παράδειγμα, ο δεσμός του ενδιαφερομένου με το κράτος εκτέλεσης, εάν το θεωρεί ως έδρα των οικογενειακών, γλωσσικών, πολιτιστικών, κοινωνικών ή οικονομικών και άλλων δεσμών με το κράτος εκτέλεσης.

[...]

(12) Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο εφαρμόζεται κατ' αναλογίαν και στην εκτέλεση ποινών στις περιπτώσεις του άρθρου 4 παράγραφος 6 [...] της απόφασης-πλαίσιο [2002/584]. Αυτό σημαίνει, μεταξύ άλλων, ότι, με την επιφύλαξη της απόφασης-πλαίσιο [2002/584], το κράτος εκτέλεσης μπορεί να ελέγχει την ύπαρξη λόγων μη αναγνώρισης και μη εκτέλεσης όπως προβλέπεται στο άρθρο 9 της παρούσας απόφασης-πλαίσιο, μεταξύ των οποίων και το διττό αξιόποινο, στο μέτρο που το κράτος εκτέλεσης έχει κάνει τη δήλωση του άρθρου 7 παράγραφος 4 της παρούσας απόφασης-πλαίσιο, ως προϋπόθεση για να αναγνωρίσει και να εκτελέσει την απόφαση προκειμένου να εξετάσει εάν θα παραδώσει το πρόσωπο ή θα εκτελέσει την απόφαση σε υποθέσεις του άρθρου 4 παράγραφος 6 της [...] απόφασης-πλαίσιο [2002/584].»

5 Το άρθρο 3 της απόφασης-πλαισίου 2008/909, το οποίο φέρει τον τίτλο «Σκοπός και πεδίο εφαρμογής», ορίζει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Σκοπός της παρούσας απόφασης-πλαίσιο είναι η θέσπιση των κανόνων σύμφωνα με τους οποίους ένα κράτος μέλος, προκειμένου να διευκολύνει την κοινωνική επανένταξη του καταδίκου, αναγνωρίζει καταδικαστική απόφαση και εκτελεί την ποινή.»

6 Το άρθρο 4 της εν λόγω απόφασης-πλαισίου, με τίτλο «Κριτήρια για τη διαβίβαση καταδικαστικής απόφασης και πιστοποιητικού σε άλλο κράτος μέλος», ορίζει τα εξής:

«1. Εφόσον ο κατάδικος ευρίσκεται στο κράτος έκδοσης ή στο κράτος εκτέλεσης και εφόσον έχει δώσει τη συναίνεσή του όπου απαιτείται σύμφωνα με το άρθρο [6], μια καταδικαστική απόφαση, συνοδευόμενη από το πιστοποιητικό, τυποποιημένο έντυπο του οποίου περιέχεται στο παράρτημα Ι, [...] μπορεί να διαβιβασθεί σε ένα από τα εξής κράτη μέλη:

α) στο κράτος μέλος της εθνικότητας του καταδίκου στο οποίο ζει· ή

β) στο κράτος μέλος της εθνικότητας του καταδίκου, προς το οποίο, μολονότι δεν είναι το κράτος μέλος στο οποίο ζει, ο κατάδικος θα μεταχθεί μετά την απαλλαγή του από την εκτέλεση της ποινής δυνάμει διαταγής απέλασης ή απομάκρυνσης που περιλαμβάνεται στην καταδικαστική απόφαση ή σε άλλη δικαστική ή διοικητική απόφαση ή οποιοδήποτε άλλο μέτρο που αποτελεί συνέπεια της καταδικαστικής απόφασης· ή

γ) οποιοδήποτε κράτος μέλος πέραν του κράτους που αναφέρεται στα στοιχεία α) ή β), του οποίου η αρμόδια αρχή συναινεί προς τη διαβίβαση της απόφασης και του πιστοποιητικού προς το εν λόγω κράτος μέλος.

2. Η διαβίβαση της απόφασης και του πιστοποιητικού μπορεί να πραγματοποιηθεί εφόσον η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης, εν ανάγκη κατόπιν διαβουλεύσεων μεταξύ των αρμόδιων αρχών των κρατών έκδοσης και εκτέλεσης, πεισθεί ότι η εκτέλεση της ποινής από το κράτος εκτέλεσης διευκολύνει την κοινωνική επανένταξη του καταδίκου.

3. Η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης, πριν διαβιβάσει την καταδικαστική απόφαση και το πιστοποιητικό, μπορεί να διαβουλευθεί, με κάθε πρόσφορο μέσο, με την αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης. Η διαβούλευση είναι υποχρεωτική στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο γ). Στις περιπτώσεις αυτές, η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης ενημερώνει αμέσως το κράτος έκδοσης για την απόφασή της εάν θα συναινέσει ή όχι στη διαβίβαση της απόφασης.

4. Κατά τη διάρκεια των διαβουλεύσεων αυτών, η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης μπορεί να υποβάλει στην αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης αιτιολογημένη γνώμη, κατά την οποία η εκτέλεση της ποινής στο κράτος εκτέλεσης δεν θα εξυπηρετούσε το σκοπό της κοινωνικής επανένταξης και της επιτυχούς ενσωμάτωσης του καταδίκου στην κοινωνία.

Σε περιπτώσεις όπου δεν έχουν υπάρξει διαβουλεύσεις, η γνώμη αυτή μπορεί να υποβληθεί αμέσως μετά τη διαβίβαση της απόφασης και του πιστοποιητικού. Η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης εξετάζει αυτή τη γνώμη και αποφασίζει εάν θα ανακαλέσει το πιστοποιητικό ή όχι.

5. Το κράτος εκτέλεσης δύναται με δική του πρωτοβουλία να ζητήσει από το κράτος έκδοσης να διαβιβάσει την καταδικαστική απόφαση μαζί με το πιστοποιητικό. Ο κατάδικος δύναται επίσης να

ζητήσει από τις αρμόδιες αρχές του κράτους έκδοσης ή του κράτους εκτέλεσης να κινήσουν τη διαδικασία διαβίβασης της απόφασης και του πιστοποιητικού, την οποία προβλέπει η παρούσα απόφαση-πλαίσιο. Οι αιτήσεις που υποβάλλονται σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο δεν γεννούν υποχρέωση του κράτους έκδοσης να διαβιβάσει την καταδικαστική απόφαση μαζί με το πιστοποιητικό.

6. Κατά την εφαρμογή της παρούσας απόφασης-πλαίσιο, τα κράτη μέλη θεσπίζουν μέτρα στα οποία λαμβάνεται ιδίως υπόψη ο σκοπός της κοινωνικής επανένταξης του καταδίκου, ο οποίος συνιστά τη βάση προκειμένου να αποφασίζουν οι αρμόδιες αρχές τους εάν πρέπει να συναινέσουν στη διαβίβαση της απόφασης και του πιστοποιητικού στις περιπτώσεις της παραγράφου 1 στοιχείο γ).

7. Κάθε κράτος μέλος μπορεί, είτε κατά την υιοθέτηση της παρούσας απόφασης-πλαίσιο είτε αργότερα, να δηλώσει στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου [της Ευρωπαϊκής Ένωσης] ότι, στις σχέσεις του με άλλα κράτη μέλη που έχουν κάνει την ίδια κοινοποίηση, δεν απαιτείται προηγούμενη συναίνεσή του βάσει της παραγράφου 1 στοιχείο γ) για την αποστολή της απόφασης και του πιστοποιητικού:

α) εάν ο κατάδικος ζει και έχει διαμείνει νομίμως επί τουλάχιστον πέντε συναπτά έτη στο κράτος εκτέλεσης και διατηρεί μόνιμο δικαίωμα διαμονής στο συγκεκριμένο κράτος· ή/και

β) εάν ο κατάδικος έχει εθνικότητα του κράτους εκτέλεσης σε περιπτώσεις εκτός της παραγράφου 1 στοιχεία α) και β).

[...]»

7 Το άρθρο 5 της εν λόγω απόφασης-πλαισίου, το οποίο φέρει τον τίτλο «Διαβίβαση της καταδικαστικής απόφασης και του πιστοποιητικού», προβλέπει τα εξής:

«1. Η καταδικαστική απόφαση, ή επικυρωμένο αντίγραφό της, διαβιβάζεται μαζί με το πιστοποιητικό από την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης απευθείας στην αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης, εγγράφως και υπό συνθήκες που επιτρέπουν στο κράτος εκτέλεσης να διαπιστώνει τη γνησιότητά τους. Το πρωτότυπο της καταδικαστικής απόφασης ή επικυρωμένο αντίγραφό της καθώς και το πρωτότυπο του πιστοποιητικού αποστέλλονται στο κράτος εκτέλεσης, εάν το ζητήσει το κράτος εκτέλεσης. Όλες οι επίσημες επικοινωνίες πραγματοποιούνται επίσης απευθείας μεταξύ των εν λόγω αρμόδιων αρχών.

2. Το πιστοποιητικό πρέπει να είναι υπογεγραμμένο από την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης, η οποία και βεβαιώνει την ακρίβεια του περιεχομένου του.

3. Το κράτος έκδοσης διαβιβάζει κάθε φορά την καταδικαστική απόφαση, μαζί με το πιστοποιητικό, μόνο σε ένα κράτος εκτέλεσης.

4. Εάν η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης δεν είναι γνωστή στην αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης, τότε η τελευταία αυτή διεξάγει όλες τις αναγκαίες έρευνες, μεταξύ άλλων μέσω των σημείων επαφής του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου το οποίο δημιουργήθηκε με την κοινή δράση 98/428/ΔΕΥ του Συμβουλίου[, της 29ης Ιουνίου 1998 (ΕΕ 1998, L 191, σ. 4)], προκειμένου να λάβει πληροφορίες από το κράτος εκτέλεσης.

5. Εάν η δικαστική αρχή του κράτους εκτέλεσης, η οποία παραλαμβάνει καταδικαστική απόφαση συνοδευόμενη από βεβαίωση, δεν έχει τη δικαιοδοσία να την αναγνωρίσει και να λάβει τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεσή της, διαβιβάζει αυτεπαγγέλτως την καταδικαστική απόφαση μαζί με το πιστοποιητικό στην αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης και ενημερώνει αναλόγως την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης.»

8 Το άρθρο 8 της ίδιας απόφασης-πλαισίου, το οποίο φέρει τον τίτλο «Αναγνώριση της καταδικαστικής απόφασης και εκτέλεση της ποινής», προβλέπει τα εξής:

«1. Η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης αναγνωρίζει την καταδικαστική απόφαση η οποία διαβιβάζεται σύμφωνα με το άρθρο 4 και κατά τη διαδικασία του άρθρου 5 και λαμβάνει πάραυτα κάθε απαραίτητο μέτρο για την εκτέλεση της ποινής, εκτός εάν η αρμόδια αρχή αποφασίσει να προβάλει κάποιο από τους λόγους μη αναγνώρισης και εκτέλεσης που προβλέπει το άρθρο 9.

2. Αν η ποινή δεν συνάδει ως προς τη διάρκειά της με το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης, η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης μπορεί να αποφασίσει να προσαρμόσει την ποινή μόνον όταν ποινή αυτή υπερβαίνει το ανώτατο όριο ποινής που προβλέπεται για παρόμοια αδικήματα δυνάμει του εθνικού δικαίου. Η προσαρμοσμένη ποινή δεν μπορεί να είναι κατώτερη από το ανώτατο όριο ποινής που προβλέπεται για παρόμοια αδικήματα δυνάμει του δικαίου του κράτους εκτέλεσης.

3. Αν η ποινή δεν συνάδει ως προς τη φύση της με το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης, η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης μπορεί να την προσαρμόσει σε ποινή ή μέτρο που προβλέπεται για παρόμοια αδικήματα δυνάμει του εθνικού της δικαίου. Η ποινή ή το μέτρο αυτό πρέπει να ανταποκρίνονται κατά το δυνατόν περισσότερο προς την ποινή που επιβλήθηκε από το κράτος έκδοσης της απόφασης, και ως εκ τούτου η ποινή δεν μπορεί να μετατραπεί σε χρηματική.

4. Η προσαρμοσμένη ποινή δεν είναι βαρύτερη από την ποινή που επιβλήθηκε στο κράτος έκδοσης ως προς τη φύση ή τη διάρκειά της.»

9 Το άρθρο 12 της απόφασης-πλαισίου 2008/909, το οποίο φέρει τον τίτλο «Απόφαση περί εκτέλεσης της ποινής και προθεσμίες», προβλέπει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης αποφασίζει το ταχύτερο δυνατόν εάν θα αναγνωρίσει την καταδικαστική απόφαση και θα εκτελέσει την ποινή και ενημερώνει αναλόγως το κράτος έκδοσης, μεταξύ άλλων και σχετικά με οποιαδήποτε απόφασή της να προσαρμόσει την ποινή δυνάμει του άρθρου 8 παράγραφος 2 και 3.»

10 Το άρθρο 13 της εν λόγω απόφασης-πλαισίου, το οποίο φέρει τον τίτλο «Ανάκληση του πιστοποιητικού», προβλέπει τα εξής:

«Εφόσον η εκτέλεση της ποινής στο κράτος εκτέλεσης δεν έχει αρχίσει, το κράτος έκδοσης δύναται να ανακαλέσει την απόφαση και το πιστοποιητικό από αυτό το κράτος, αιτιολογώντας τη σχετική απόφασή του. Με την ανάκληση της απόφασης και του πιστοποιητικού, το κράτος εκτέλεσης δεν υποχρεούται πλέον να εκτελέσει την ποινή.»

11 Το άρθρο 17 της εν λόγω απόφασης-πλαισίου, το οποίο φέρει τον τίτλο «Δίκαιο που διέπει την εκτέλεση», ορίζει στις παραγράφους 1, 3 και 4 τα εξής:

«1. Η εκτέλεση ποινής διέπεται από το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης. Οι αρχές του κράτους εκτέλεσης είναι, με την επιφύλαξη των παραγράφων 2 και 3, αποκλειστικώς αρμόδιες να αποφασίζουν σχετικά με τη διαδικασία εκτέλεσης και να καθορίζουν όλα τα σχετικά μέτρα, περιλαμβανομένων των λόγων της πρόωρης ή υπό όρους αποφυλάκισης.

[...]

3. Η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης, κατόπιν αιτήσεως, ενημερώνει την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης σχετικά με τις εφαρμοστέες διατάξεις για ενδεχόμενη πρόωρη ή υπό όρους αποφυλάκιση. Το κράτος έκδοσης μπορεί να συμφωνήσει με την εφαρμογή των διατάξεων αυτών ή να ανακαλέσει το πιστοποιητικό.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι τυχόν απόφαση για πρόωρη ή υπό όρους αποφυλάκιση δύναται να λάβει επίσης υπόψη τις διατάξεις εθνικού δικαίου, τις οποίες υποδεικνύει το κράτος έκδοσης, δυνάμει των οποίων το πρόσωπο δικαιούται να αποφυλακισθεί πρόωρα ή υπό όρους σε συγκεκριμένη χρονική στιγμή.»

12 Το άρθρο 21, στοιχεία γ′ έως θ′, της ίδιας απόφασης-πλαισίου προβλέπει τα εξής:

«Η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης ενημερώνει αμελλητί την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης με οποιοδήποτε μέσο που αποτυπώνεται εγγράφως:

[...]

γ) για την οριστική απόφαση σχετικά με την αναγνώριση της καταδικαστικής απόφασης και την εκτέλεση της ποινής, περιλαμβανομένης της ημερομηνίας της απόφασης·

δ) για οποιαδήποτε απόφαση σχετικά με τη μη αναγνώριση της καταδικαστικής απόφασης και εκτέλεση της ποινής σύμφωνα με το άρθρο 9, καθώς και για τους λόγους της απόφασης αυτής·

ε) για οποιαδήποτε απόφαση σχετικά με την προσαρμογή της ποινής σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 2 ή 3 καθώς και για τους λόγους της απόφασης αυτής·

στ) για οποιαδήποτε απόφαση σχετικά με τη μη εκτέλεση της ποινής, για τους λόγους που προβλέπονται στο άρθρο [19] παράγραφος 1 καθώς και για τους λόγους της απόφασης αυτής·

ζ) για την αρχή και το τέλος της περιόδου υπό όρους απόλυσης, εφόσον το πιστοποιητικό του κράτους έκδοσης αναφέρει κάτι τέτοιο·

η) για την απόδραση του καταδίκου·

θ) για την εκτέλεση της ποινής μόλις εκτιθεί στο σύνολό της.»

Η απόφαση-πλαίσιο 2008/947/ΔΕΥ

13 Το άρθρο 1 της απόφασης-πλαισίου 2008/947/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης δικαστικών αποφάσεων και αποφάσεων αναστολής εκτέλεσης της ποινής ή απόλυσης υπό όρους με σκοπό την εποπτεία των μέτρων αναστολής και των εναλλακτικών κυρώσεων (ΕΕ 2008, L 337, σ. 102, και διορθωτικό ΕΕ 2020, L 203, σ. 96), το οποίο επιγράφεται «Στόχοι και πεδίο εφαρμογής», ορίζει στις παραγράφους 1 έως 3 τα εξής:

«1. Στόχος της παρούσας απόφασης-πλαισίου είναι να διευκολυνθεί η κοινωνική επανένταξη των καταδικασθέντων, να βελτιωθεί η προστασία των θυμάτων και του κοινωνικού συνόλου και να διευκολυνθεί η εφαρμογή των κατάλληλων μέτρων αναστολής και εναλλακτικών κυρώσεων σε περίπτωση παραβατών οι οποίοι δεν ζουν στο κράτος της καταδίκης. Με σκοπό την επίτευξη αυτών των στόχων, η παρούσα απόφαση-πλαίσιο καθορίζει κανόνες σύμφωνα με τους οποίους [κράτος μέλος εκτός του κράτους μέλους στο οποίο έχει εκδοθεί η καταδικαστική απόφαση] αναγνωρίζει τις δικαστικές αποφάσεις και, κατά περίπτωση, τις αποφάσεις αναστολής της εκτέλεσης ποινής ή απόλυσης υπό όρους, που εκδίδονται σε ένα άλλο κράτος μέλος και εποπτεύει τα μέτρα αναστολής που επιβάλλονται βάσει μιας τέτοιας απόφασης ή τις εναλλακτικές κυρώσεις που περιέχονται σε αυτή, και λαμβάνει κάθε άλλη απόφαση συνδεομένη με την εν λόγω δικαστική απόφαση, εκτός εάν η παρούσα απόφαση-πλαίσιο ορίζει άλλως.

2. Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο ισχύει μόνο όσον αφορά:

α) την αναγνώριση των δικαστικών αποφάσεων και, κατά περίπτωση, των αποφάσεων αναστολής εκτέλεσης της ποινής ή απόλυσης υπό όρους·

β) τη μεταβίβαση αρμοδιότητας για την εποπτεία μέτρων αναστολής και εναλλακτικών κυρώσεων·

γ) όλες τις άλλες αποφάσεις που σχετίζονται με τα αναφερόμενα στα στοιχεία α) και β),

όπως περιγράφονται και προβλέπονται στην παρούσα απόφαση-πλαίσιο.

3. Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν εφαρμόζεται:

α) στην εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων σε ποινικές υποθέσεις, οι οποίες επιβάλλουν ποινές στερητικές της ελευθερίας ή μέτρα ασφαλείας στερητικά της ελευθερίας και εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της [απόφασης-πλαισίου 2008/909]·

[...]».

14 Το άρθρο 2, σημεία 1, 2 και 5, της απόφασης-πλαισίου 2008/947 προβλέπει τα εξής:

«Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης-πλαισίου, νοούνται ως:

1) “δικαστική απόφαση”: τελεσίδικη απόφαση ή διαταγή δικαστηρίου του κράτους έκδοσης, η οποία κρίνει ότι ένα φυσικό πρόσωπο έχει τελέσει ποινικό αδίκημα και επιβάλλει:
   α) ποινή στερητική της ελευθερίας ή μέτρο ασφαλείας στερητικό της ελευθερίας, εφόσον έχει χορηγηθεί απόλυση υπό όρους βάσει της εν λόγω δικαστικής απόφασης ή με μεταγενέστερη απόφαση αναστολής της εκτέλεσης της ποινής ή απόλυσης υπό όρους·

β) ποινή με αναστολή·
γ) καταδίκη υπό όρους·
δ) εναλλακτική κύρωση·

2) “ποινή με αναστολή”: ποινή ή μέτρο ασφαλείας στέρησης της ελευθερίας, η εκτέλεση των οποίων αναστέλλεται υπό όρους, εν όλω ή εν μέρει, κατά την έκδοση της απόφασης, διά της επιβολής ενός ή περισσότερων μέτρων αναστολής, τα οποία μπορούν να περιλαμβάνονται στην ίδια την απόφαση ή να ορίζονται σε χωριστή απόφαση αναστολής εκτέλεσης της ποινής ή υπό όρους απόλυσης που λαμβάνεται από αρμόδια αρχή·

[...]

5) “απόφαση αναστολής εκτέλεσης της ποινής ή απόλυσης υπό όρους”: τελεσίδικη απόφαση δικαστηρίου ή τελεσίδικη απόφαση αρμόδιας αρχής του κράτους έκδοσης η οποία λαμβάνεται βάσει τέτοιας δικαστικής απόφασης και η οποία:
α) διατάσσει απόλυση υπό όρους· ή
β) επιβάλλει μέτρα αναστολής».

Το πορτογαλικό δίκαιο

15 Το άρθρο 45 του Código Penal (ποινικού κώδικα), το οποίο επιγράφεται «Αντικατάσταση στερητικής της ελευθερίας ποινής από χρηματική ποινή», προβλέπει στις παραγράφους 1 και 2 τα εξής:

«1. Σε περίπτωση καταδίκης σε στερητική της ελευθερίας ποινή διάρκειας μέχρι ενός έτους, η ποινή αυτή αντικαθίσταται από χρηματική ποινή ή από άλλη προβλεπόμενη μη στερητική της ελευθερίας ποινή, εκτός εάν η εκτέλεση της στερητικής της ελευθερίας ποινής είναι αναγκαία για την αποτροπή της τέλεσης νέων αξιόποινων πράξεων.

2. Εάν η χρηματική ποινή δεν καταβληθεί, ο καταδικασθείς εκτίει την επιβληθείσα με την απόφαση στερητική της ελευθερίας ποινή. Οι διατάξεις του άρθρου 49, παράγραφος 3, του παρόντος κώδικα εφαρμόζονται αναλόγως.»

16 Το άρθρο 49 του εν λόγω κώδικα επιγράφεται «Μετατροπή μη καταβληθείσας χρηματικής ποινής σε εναλλακτική στερητική της ελευθερίας ποινή» και ορίζει στην παράγραφο 3:

«Αν ο καταδικασθείς αποδείξει ότι η χρηματική ποινή δεν καταβλήθηκε για λόγους για τους οποίους δεν ευθύνεται, η εκτέλεση της εναλλακτικής στερητικής της ελευθερίας ποινής μπορεί να ανασταλεί, για χρονικό διάστημα ενός έως τριών ετών, υπό τον όρο της τήρησης υποχρεώσεων ή κανόνων συμπεριφοράς χωρίς οικονομικό ή χρηματοοικονομικό περιεχόμενο. Η εναλλακτική στερητική της ελευθερίας ποινή εκτίεται σε περίπτωση μη τήρησης των υποχρεώσεων ή κανόνων συμπεριφοράς και κηρύσσεται εξαλειφθείσα αν έχουν τηρηθεί.»

Το ισπανικό δίκαιο

17 Το άρθρο 80 του Código Penal (ποινικού κώδικα, στο εξής: ισπανικός ποινικός κώδικας) ορίζει τα εξής:

«1. Οι δικαστές ή τα δικαστήρια μπορούν, με αιτιολογημένη απόφαση, να αναστέλλουν την εκτέλεση στερητικών της ελευθερίας ποινών διάρκειας μικρότερης των δύο ετών, όταν μπορεί ευλόγως να αναμένεται ότι η εκτέλεση της προβλεπόμενης στερητικής της ελευθερίας ποινής δεν είναι αναγκαία για την αποτροπή της τέλεσης στο μέλλον νέων αξιόποινων πράξεων από τον καταδικασθέντα.

Για την έκδοση της απόφασης, ο δικαστής ή το δικαστήριο αξιολογεί τις περιστάσεις υπό τις οποίες τελέστηκε η αξιόποινη πράξη, την προσωπική κατάσταση του καταδικασθέντος, το ποινικό του μητρώο, τη συμπεριφορά που επέδειξε μετά την πράξη και, ιδίως, τις προσπάθειές του να αποκαταστήσει την προκληθείσα ζημία, την κοινωνική και οικογενειακή του κατάσταση, καθώς και τα αποτελέσματα που μπορούν να αναμένονται από την αναστολή της εκτέλεσης του υπολοίπου της ποινής και από την τήρηση των όρων που ενδεχομένως θα επιβληθούν.

2. Οι προϋποθέσεις για την αναστολή της εκτέλεσης της ποινής είναι οι εξής:

1) πρόκειται για την πρώτη αξιόποινη πράξη του καταδικασθέντος. Για τον σκοπό αυτό, δεν λαμβάνονται υπόψη προηγούμενες καταδικαστικές αποφάσεις για εξ αμελείας αξιόποινες πράξεις ή για ήσσονος σημασίας αξιόποινες πράξεις, ούτε οι πράξεις που έχουν διαγραφεί από το ποινικό μητρώο ή θα έπρεπε να έχουν διαγραφεί σύμφωνα με το άρθρο 136. Δεν λαμβάνεται επίσης υπόψη το ποινικό μητρώο που αφορά αξιόποινες πράξεις οι οποίες, ως εκ της φύσεώς τους ή λόγω των περιστάσεων, είναι άνευ σημασίας για την εκτίμηση της πιθανότητας τέλεσης αξιόποινων πράξεων στο μέλλον·

2) η ποινή ή η συνολική ποινή που επιβλήθηκε δεν υπερβαίνει τα δύο έτη, χωρίς να συνυπολογίζεται η ποινή λόγω μη καταβολής της χρηματικής ποινής·

3) ο καταδικασθείς εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις του που απορρέουν από την αστική ευθύνη και η δήμευση που διατάχθηκε με απόφαση δυνάμει του άρθρου 127 πραγματοποιήθηκε.

Η προϋπόθεση αυτή λογίζεται ότι πληρούται όταν ο καταδικασθείς αναλαμβάνει τη δέσμευση να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του που απορρέουν από την αστική ευθύνη, σύμφωνα με τις οικονομικές δυνατότητές του, καθώς και να διευκολύνει τη διαταχθείσα δήμευση, και είναι εύλογο να αναμένεται ότι δήμευση θα πραγματοποιηθεί εντός εύλογης προθεσμίας την οποία τάσσει ο δικαστής ή το δικαστήριο. Ο δικαστής ή το δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη την έκταση της αστικής ευθύνης και τις κοινωνικές επιπτώσεις της αξιόποινης πράξης, μπορεί να επιβάλλει την παροχή των κατά την κρίση του κατάλληλων εγγυήσεων για τη διασφάλιση της τήρησης της προϋπόθεσης αυτής.

3. Κατ' εξαίρεση, ακόμη και αν δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις των σημείων 1 και 2 της προηγούμενης παραγράφου, και εφόσον δεν πρόκειται για καθ' έξιν υπότροπο, επιτρέπεται η αναστολή εκτέλεσης περισσότερων στερητικών της ελευθερίας ποινών κάθε μία από τις οποίες δεν υπερβαίνει τα δύο έτη, εφόσον η αναστολή εκτέλεσης δικαιολογείται από τις προσωπικές περιστάσεις του καταδικασθέντος, τη φύση των πραγματικών περιστατικών, τη συμπεριφορά του και, ιδίως, τις προσπάθειές του να αποκαταστήσει την προκληθείσα ζημία.

Στις περιπτώσεις αυτές, η αναστολή εξαρτάται πάντοτε από την αυτούσια αποκατάσταση της προκληθείσας ζημίας ή την καταβολή αποζημίωσης για αυτή, σύμφωνα με τις σωματικές και οικονομικές δυνατότητες του καταδικασθέντος, ή από την τήρηση της συμφωνίας του άρθρου 84, παράγραφος 1, σημείο 1. Ένας από τους όρους του σημείου 2 ή 3 του άρθρου 84, παράγραφος 1, επιβάλλεται πάντοτε και δεν μπορεί να υπολείπεται, βάσει των κριτηρίων μετατροπής του άρθρου 84, παράγραφος 1, του ενός πέμπτου της επαπειλούμενης ποινής.

4. Οι δικαστές και τα δικαστήρια μπορούν να διατάσσουν την αναστολή κάθε επιβληθείσας ποινής, χωρίς κανέναν όρο, αν ο καταδικασθείς πάσχει από πολύ σοβαρή και ανίατη ασθένεια, εκτός εάν, κατά τον χρόνο τέλεσης της αξιόποινης πράξης, ίσχυε για τον ίδιο λόγο αναστολή άλλης εις βάρος του ποινής.

5. Ακόμη και αν δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις των σημείων 1 και 2 της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, ο δικαστής ή το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την αναστολή της εκτέλεσης στερητικών της ελευθερίας ποινών διάρκειας έως πέντε ετών όσον αφορά καταδικασθέντες που τέλεσαν την αξιόποινη πράξη λόγω της εξάρτησής τους από τις ουσίες του άρθρου 20, σημείο 2, εφόσον αποδεικνύεται επαρκώς, από δημόσιο ή ιδιωτικό οργανισμό ή φορέα δεόντως αδειοδοτημένο ή εγκεκριμένο, ότι ο καταδικασθείς έχει απεξαρτηθεί ή έχει ενταχθεί σε πρόγραμμα απεξάρτησης κατά τον χρόνο λήψης της απόφασης σχετικά με την αναστολή.

Ο δικαστής ή το δικαστήριο μπορεί να διατάξει τη διενέργεια των αναγκαίων πράξεων προκειμένου να ελεγχθεί αν πληρούνται οι ανωτέρω προϋποθέσεις.

Σε περίπτωση που ο καταδικασθείς έχει ενταχθεί σε πρόγραμμα απεξάρτησης, η αναστολή εκτέλεσης της ποινής εξαρτάται επίσης από την παρακολούθηση του προγράμματος απεξάρτησης μέχρι την ολοκλήρωσή του. Η χρήση ουσιών κατά τη διάρκεια του προγράμματος απεξάρτησης δεν θεωρείται ως εγκατάλειψη του προγράμματος, αν δεν υποδηλώνει οριστική εγκατάλειψή του.

6. Για τις κατ' έγκληση διωκόμενες αξιόποινες πράξεις, οι δικαστές και τα δικαστήρια προβαίνουν σε ακρόαση του θύματος και, κατά περίπτωση, του εκπροσώπου του, πριν χορηγήσουν την αναστολή εκτέλεσης της ποινής».

18 Το άρθρο 90, παράγραφος 1, του ισπανικού ποινικού κώδικα ορίζει τα εξής:

«Ο δικαστής εκτέλεσης ποινών διατάσσει την αναστολή της εκτέλεσης του υπολοίπου της ποινής και την απόλυση υπό όρους του καταδίκου ο οποίος:

a) εμπίπτει στην τρίτη κατηγορία σωφρονιστικής μεταχείρισης [(καθεστώς ημιελεύθερης διαβίωσης)]·

b) έχει εκτίσει τα τρία τέταρτα της επιβληθείσας ποινής·

c) έχει επιδείξει καλή διαγωγή.

Για τη λήψη απόφασης σχετικά με την αναστολή της εκτέλεσης του υπολοίπου της ποινής και την απόλυση υπό όρους, ο δικαστής εκτέλεσης ποινών οφείλει να λάβει υπόψη την προσωπικότητα του καταδίκου, το ποινικό του μητρώο, τις περιστάσεις υπό τις οποίες τελέστηκε η αξιόποινη πράξη, τη σπουδαιότητα των εννόμων αγαθών που θα μπορούσαν να προσβληθούν από ενδεχόμενη υποτροπή του, τη διαγωγή του κατά την έκτιση της ποινής, την οικογενειακή και

κοινωνική κατάστασή του και τα αποτελέσματα που μπορούν να αναμένονται από την αναστολή της εκτέλεσης του υπολοίπου της ποινής και την τήρηση των όρων που ενδεχομένως θα επιβληθούν.

Δεν χορηγείται αναστολή αν ο κατάδικος δεν έχει εκπληρώσει την υποχρέωση αποζημίωσης λόγω της αστικής ευθύνης που απορρέει από την αξιόποινη πράξη στις περιπτώσεις και σύμφωνα με τα κριτήρια που προβλέπει το άρθρο 72, παράγραφοι 5 και 6, του Ley Orgánica 1/1979, General Penitenciaria [(οργανικού νόμου 1/1979, περί του γενικού σωφρονιστικού καθεστώτος), της 26ης Σεπτεμβρίου 1979 (BOE αριθ. 239, της 5ης Οκτωβρίου 1979, σ. 23180)]».

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

19 Το 2018 το Tribunal Judicial da Comarca do Porto – Juízo Local Criminal de Vila Nova de Gaia (πρωτοδικείο Πόρτο – τοπικό πλημμελειοδικείο Vila Nova de Gaia, Πορτογαλία), το οποίο είναι το αιτούν δικαστήριο, καταδίκασε τον YX σε στερητική της ελευθερίας ποινή έξι μηνών για τη διάπραξη φορολογικής απάτης. Δυνάμει του άρθρου 49 του ποινικού κώδικα, η στερητική της ελευθερίας ποινή αντικαταστάθηκε στη συνέχεια από χρηματική ποινή 180 ημερησίων μονάδων. Δεδομένου ότι η χρηματική ποινή δεν καταβλήθηκε και ο YX δεν απέδειξε ότι η μη καταβολή της οφειλόταν σε λόγους για τους οποίους δεν ευθύνεται, το αιτούν δικαστήριο διέταξε την εκτέλεση της στερητικής της ελευθερίας ποινής.

20 Καθόσον ο YX είχε εν τω μεταξύ μεταφέρει την κατοικία του στην Ισπανία, το αιτούν δικαστήριο εξέδωσε, στις 2 Φεβρουαρίου 2022, ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης για την παράδοσή του με σκοπό την εκτέλεση της στερητικής της ελευθερίας ποινής.

21 Η αρμόδια ισπανική δικαστική αρχή αρνήθηκε, δυνάμει του άρθρου 4, σημείο 6, της απόφασης-πλαισίου 2002/584, την παράδοση του YX στο αιτούν δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη τη μεταφορά της κατοικίας του στην Ισπανία και την επιθυμία του να εκτίσει την ποινή στο εν λόγω κράτος μέλος. Η ισπανική δικαστική αρχή δήλωσε ότι αναγνωρίζει την απόφαση που είχε εκδώσει το αιτούν δικαστήριο και ζήτησε από τις αρμόδιες ισπανικές δικαστικές αρχές να την εκτελέσουν.

22 Στις 11 Οκτωβρίου 2023 το Juzgado Central de lo Penal nº 1 de Madrid (εθνικό ποινικό δικαστήριο αριθ. 1 της Μαδρίτης, Ισπανία) ανέστειλε για δύο έτη, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 80 του ισπανικού ποινικού κώδικα, την εκτέλεση της επίμαχης στην κύρια δίκη στερητικής της ελευθερίας ποινής.

23 Κατόπιν της ως άνω απόφασης περί αναστολής εκτέλεσης της ποινής, η πορτογαλική εισαγγελική αρχή ζήτησε από το αιτούν δικαστήριο να υποβάλει στο Δικαστήριο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως.

24 Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης υποχρεούται, κατ' αρχήν, να αναγνωρίσει την καταδικαστική απόφαση του κράτους έκδοσης και να εκτελέσει την επιβληθείσα ποινή, της οποίας η διάρκεια και η φύση πρέπει να αντιστοιχούν σε εκείνες που προβλέπονται στην καταδικαστική απόφαση.

25 Οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης μπορεί να τροποποιήσει την επιβληθείσα στο κράτος έκδοσης ποινή προβλέπονται, κατά τρόπο εξαντλητικό, στο άρθρο 8 της απόφασης-πλαισίου 2008/909 και, εν πάση περιπτώσει, η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης δεν μπορεί να μεταβάλει την ουσία της ποινής που επέβαλε η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης.

26 Κατά συνέπεια, όταν η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης δεν έχει αναστείλει μια ποινή δυνάμει του εθνικού της δικαίου, η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης δεν μπορεί να αναστείλει την εκτέλεση της ποινής στην οποία καταδικάστηκε ο ενδιαφερόμενος στο κράτος έκδοσης, ακόμη και αν το δικό της εθνικό δίκαιο επιτρέπει τέτοια αναστολή για τις ποινές που επιβάλλονται στο κράτος εκτέλεσης. Κατά το αιτούν δικαστήριο, μια τέτοια αναστολή υπονομεύει τους σκοπούς που επιδιώκονται με την απόφαση-πλαίσιο 2008/909 και την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης.

27 Εξάλλου, στη σκέψη 65 της απόφασης της 11ης Μαρτίου 2020, SF (Ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως – Εγγύηση διαμεταγωγής στο κράτος εκτελέσεως) (C-314/18, EU:C:2020:191), το Δικαστήριο έκρινε ότι το άρθρο 8 της απόφασης-πλαισίου 2008/909 πρέπει να ερμηνεύεται στενά.

28 Επιπλέον, κατά το αιτούν δικαστήριο, το άρθρο 17 της απόφασης-πλαισίου 2008/909, το οποίο προβλέπει ότι η εκτέλεση ποινής διέπεται από το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης, αναφέρεται μόνον σε μέτρα που αποσκοπούν στη διασφάλιση της εκτέλεσης στην πράξη της στερητικής της ελευθερίας ποινής και κανένα στοιχείο δεν επιτρέπει την ερμηνεία των διατάξεων του εν λόγω άρθρου υπό την έννοια ότι στο πεδίο εφαρμογής του εμπίπτει απόφαση περί αναστολής εκτέλεσης της στερητικής της ελευθερίας ποινής στην οποία καταδικάστηκε ο εκζητούμενος.

29 Εξάλλου, δυνάμει των άρθρων 12 και 13 της απόφασης-πλαισίου 2008/909, η δικαστική αρχή εκτέλεσης όφειλε να ενημερώσει τη δικαστική αρχή έκδοσης για τη δυνατότητα αναστολής της εκτέλεσης της ποινής, προκειμένου η τελευταία αυτή αρχή να μπορέσει να αντιδράσει.

30 Κατά το αιτούν δικαστήριο, το πλαίσιο αυτό περιπλέκει τη λήψη απόφασης όσον αφορά τη συνέχιση ή την περάτωση της διαδικασίας της κύριας δίκης. Το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι υφίσταται εύλογη αμφιβολία ως προς την ερμηνεία και την εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης, η οποία δεν αίρεται από τη νομολογία του Δικαστηρίου και έχει κρίσιμες συνέπειες για την τελική έκβαση της διαδικασίας της κύριας δίκης.

31 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Tribunal Judicial da Comarca do Porto – Juízo Local Criminal de Vila Nova de Gaia (πρωτοδικείο Πόρτο – τοπικό πλημμελειοδικείο Vila Nova de Gaia) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Μπορεί το κράτος εκτελέσεως, αφού αρνηθεί να εκτελέσει το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως δυνάμει του άρθρου 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584, λόγω του τόπου κατοικίας του καταδικασθέντος, και αφού αναγνωρίσει την καταδικαστική απόφαση, να επικαλεστεί την εφαρμογή του εσωτερικού του δικαίου και την αρμοδιότητά του ως κράτους εκτελέσεως προκειμένου να αναστείλει την ποινή πραγματικής στέρησης της ελευθερίας που έχει επιβληθεί από το κράτος εκδόσεως, ενώ έχει ήδη κινηθεί η διαδικασία εκτελέσεως της εν λόγω αποφάσεως;

2) Μπορεί το δικαστικό όργανο του κράτους εκτελέσεως να τροποποιήσει την απόφαση του δικαστικού οργάνου του κράτους εκδόσεως, η οποία έχει νομίμως εξοπλισθεί με ισχύ δεδικασμένου, σε περιπτώσεις εκτός των προβλεπόμενων στο άρθρο 8 και στο άρθρο 17, παράγραφοι 1 και 2, της αποφάσεως-πλαισίου 2008/909;

3) Έχει το άρθρο 17, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαισίου 2008/909 την έννοια ότι επιτρέπει στο κράτος εκτελέσεως να χορηγεί αναστολή εκτελέσεως της ποινής πραγματικής στέρησης της ελευθερίας, εφαρμόζοντας τις προϋποθέσεις του εσωτερικού του δικαίου, ενώ οι αρμόδιες αρχές του κράτους εκδόσεως του εντάλματος δεν έχουν χορηγήσει αναστολή σύμφωνα με το δικό τους δίκαιο;

Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στα προηγούμενα ερωτήματα:

4) Λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων των άρθρων 12, 13 και 17, παράγραφος 3, της αποφάσεως-πλαισίου 2008/909, μήπως όφειλαν οι ισπανικές δικαστικές αρχές (κράτος εκτελέσεως) να είχαν ενημερώσει εκ των προτέρων το κράτος εκδόσεως σχετικά με την άποψή τους για τη δυνατότητα αναστολής της στερητικής της ελευθερίας ποινής στην οποία έχει καταδικασθεί ο εκζητούμενος;»

Επί του παραδεκτού των προδικαστικών ερωτημάτων

32 Η Ισπανική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι από τα στοιχεία που παρέχονται με την απόφαση περί παραπομπής δεν προκύπτει ποια είναι η διαδικασία που οδήγησε στην υποβολή της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως ούτε ο λόγος για τον οποίο οι απαντήσεις του Δικαστηρίου στα προδικαστικά ερωτήματα είναι αναγκαίες προκειμένου το αιτούν δικαστήριο να αποφανθεί.

33 Ομολογουμένως, το αιτούν δικαστήριο εκθέτει ότι αντικείμενο της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως είναι η δυνατότητά του να λάβει απόφαση όσον αφορά τη συνέχιση ή την περάτωση της διαδικασίας της κύριας δίκης. Εντούτοις, το αιτούν δικαστήριο φαίνεται να έχει δεχθεί ότι το ισπανικό δικαστήριο που είναι επιφορτισμένο με την εκτέλεση της επιβληθείσας ποινής προβαίνει σε εκτέλεση της ποινής αυτής και, επομένως, δυνάμει της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης, οφείλει να αποδέχεται τις αποφάσεις που λαμβάνει το ισπανικό αυτό δικαστήριο.

34 Ακόμη και αν γινόταν δεκτό ότι το δίκαιο της Ένωσης εμποδίζει το ισπανικό δικαστήριο να αναστείλει, σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο, τη στερητική της ελευθερίας ποινή που επέβαλε το αιτούν δικαστήριο, quod non, τούτο δεν επηρεάζει την απόφαση που θα πρέπει να εκδώσει το αιτούν δικαστήριο. Ειδικότερα, η απόφαση αυτή εξαρτάται αποκλειστικά από τα όσα του γνωστοποιεί το ισπανικό δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 21 της απόφασης-πλαισίου 2008/909, σχετικά με την εκτέλεση της ποινής βάσει του εσωτερικού ισπανικού δικαίου.

35 Επιπλέον, πάντα κατά την Ισπανική Κυβέρνηση, το άρθρο 13 της απόφασης-πλαισίου 2008/909 προβλέπει ότι η αίτηση αναγνώρισης και εκτέλεσης επιβληθείσας ποινής μπορεί να ανακληθεί μόνον πριν από την έναρξη της εκτέλεσης της ποινής. Εν προκειμένω, όμως, η αναστολή που χορηγήθηκε βάσει των άρθρων 80 επ. του ισπανικού ποινικού κώδικα μπορεί να θεωρηθεί μόνον ως μέρος της διαδικασίας εκτέλεσης της επιβληθείσας ποινής, δεδομένου ότι χορηγήθηκε στο πλαίσιο της εκτέλεσής της.

36 Κατά πάγια νομολογία, τα σχετικά με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ερωτήματα που έχει υποβάλει το εθνικό δικαστήριο, εντός του κανονιστικού και πραγματικού πλαισίου το οποίο το ίδιο προσδιορίζει με δική του ευθύνη και την ακρίβεια του οποίου δεν οφείλει να ελέγξει το Δικαστήριο, θεωρούνται κατά τεκμήριο λυσιτελή. Το Δικαστήριο μπορεί να αρνηθεί να αποφανθεί επί αιτήσεως που υπέβαλε εθνικό δικαστήριο μόνον όταν είναι πρόδηλο ότι η ζητούμενη ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ουδεμία σχέση έχει με το υποστατό ή με το αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης, όταν το πρόβλημα είναι υποθετικής φύσεως ή ακόμη όταν το Δικαστήριο δεν διαθέτει τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που είναι αναγκαία προκειμένου να δώσει χρήσιμη απάντηση στα ερωτήματα που του έχουν υποβληθεί [απόφαση της 8ης Απριλίου 2025, Ευρωπαϊκή Εισαγγελία (Δικαστικός έλεγχος των διαδικαστικών πράξεων), C-292/23, EU:C:2025:255, σκέψη 36 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

37 [Όπως διορθώθηκε με διάταξη της 30ής Οκτωβρίου 2025] Εν προκειμένω, όπως προκύπτει από τη σκέψη 30 της παρούσας απόφασης και παραδέχεται η Ισπανική Κυβέρνηση, το αιτούν δικαστήριο φρονεί ότι οι απαντήσεις του Δικαστηρίου στα υποβληθέντα προδικαστικά ερωτήματα του είναι αναγκαίες για να αποφασίσει για τη συνέχεια της διαδικασίας η οποία, όπως εκθέτει, αφορά τον έλεγχο της εκτέλεσης της ποινής που επιβλήθηκε στον ΥΧ. Πράγματι, το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι, ανάλογα με τις απαντήσεις του Δικαστηρίου, θα πρέπει να περατώσει ή να συνεχίσει τη διαδικασία αυτήν.

38 [Όπως διορθώθηκε με διάταξη της 30ής Οκτωβρίου 2025] Ως προς το ζήτημα αυτό, προκύπτει ότι, αν η εκτίμηση του αιτούντος δικαστηρίου –όπως συνοψίζεται στις σκέψεις 24 έως 29 της παρούσας απόφασης, κατά την οποία το άρθρο 8 της απόφασης-πλαισίου 2008/909 αντιτίθεται στην αναστολή, από την αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης, της εκτέλεσης της στερητικής της ελευθερίας ποινής που επιβλήθηκε από την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης ή, τουλάχιστον, επιτάσσει προηγούμενη ενημέρωση σχετικά με το ενδεχόμενο χορήγησης τέτοιας αναστολής– είναι ορθή, το αιτούν δικαστήριο ενδέχεται να πρέπει να συνεχίσει τη διαδικασία της κύριας δίκης. Αντιθέτως, αν γίνει δεκτό, όπως υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, η Ισπανική Κυβέρνηση με την επιχειρηματολογία που συνοψίζεται στις σκέψεις 33 έως 35 της παρούσας απόφασης, ότι αναστολή όπως η χορηγηθείσα στην υπόθεση της κύριας δίκης εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 17 της απόφασης-πλαισίου, το αιτούν δικαστήριο ενδέχεται να πρέπει να περατώσει τη διαδικασία της κύριας δίκης.

39 Κατά συνέπεια, δεν προκύπτει ότι τα υποβληθέντα προδικαστικά ερωτήματα ουδεμία σχέση έχουν με το υποστατό ή με το αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης ή ότι με αυτά τίθεται πρόβλημα υποθετικής φύσεως.

40 Επομένως, τα προδικαστικά ερωτήματα είναι παραδεκτά.

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

41 Από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει, κατ' αρχάς, ότι οι ισπανικές δικαστικές αρχές αρνήθηκαν, δυνάμει του άρθρου 4, σημείο 6, της απόφασης-πλαισίου 2002/584, να εκτελέσουν το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης που εξέδωσε το αιτούν δικαστήριο προς τον σκοπό της εκτέλεσης στερητικής της ελευθερίας ποινής εις βάρος του ΥΧ, με την αιτιολογία ότι αυτός κατοικεί στην Ισπανία και εξέφρασε την επιθυμία να εκτίσει την ποινή που του επιβλήθηκε στο κράτος μέλος αυτό. Από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει, εν συνεχεία, ότι οι ισπανικές

δικαστικές αρχές δήλωσαν ότι αναγνωρίζουν την απόφαση με την οποία επιβλήθηκε η ποινή αυτή και ζήτησαν από την αρμόδια ισπανική δικαστική αρχή να την εκτελέσει. Τέλος, από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι, ακολούθως, το Juzgado Central de lo Penal nº 1 de Madrid (εθνικό ποινικό δικαστήριο αριθ. 1 της Μαδρίτης) ανέστειλε την εκτέλεση της ποινής.

42 Αντιθέτως, ούτε από την απόφαση περί παραπομπής ούτε από την ενώπιον του Δικαστηρίου δικογραφία προκύπτει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, ως κράτος έκδοσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης εις βάρος του ΥΧ, έδωσε τη συγκατάθεσή της για την εκτέλεση στην Ισπανία της επιβληθείσας σε αυτόν ποινής. Ειδικότερα, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου δεν κατέστη δυνατό να διαπιστωθεί με βεβαιότητα αν το πιστοποιητικό του άρθρου 4 της απόφασης-πλαισίου 2008/909, τυποποιημένο έντυπο του οποίου περιέχεται στο παράρτημα της Ι (στο εξής: πιστοποιητικό), είχε διαβιβαστεί από τις αρμόδιες πορτογαλικές αρχές στις αρμόδιες ισπανικές αρχές, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην απόφαση-πλαίσιο 2008/909.

43 Υπογραμμίζεται ότι η διαβίβαση του πιστοποιητικού αυτού αποτελεί έναν από τους όρους που πρέπει να τηρούνται κατά την ανάληψη, από το κράτος εκτέλεσης, της εκτέλεσης στερητικής της ελευθερίας ποινής που επιβλήθηκε στο κράτος έκδοσης.

44 Πράγματι, υπενθυμίζεται ότι η εφαρμογή του λόγου προαιρετικής μη εκτέλεσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης ο οποίος προβλέπεται στο άρθρο 4, σημείο 6, της απόφασης-πλαισίου 2002/584 εξαρτάται από τη συνδρομή δύο προϋποθέσεων, ήτοι, αφενός, ο εκζητούμενος να διαμένει στο κράτος μέλος εκτέλεσης, να είναι υπήκοός του ή να κατοικεί σε αυτό και, αφετέρου, το εν λόγω κράτος να δεσμεύεται να εκτελέσει, σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο, την ποινή ή το μέτρο ασφαλείας για τα οποία εκδόθηκε το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης [απόφαση της 4ης Σεπτεμβρίου 2025, C.J. (Εκτέλεση ποινής κατόπιν εκδόσεως ΕΕΣ), C-305/22, EU:C:2025:665, σκέψη 43].

45 Όσον αφορά τις συνέπειες της απόφασης-πλαισίου 2008/909 επί της εφαρμογής του λόγου προαιρετικής μη εκτέλεσης που προβλέπεται στο άρθρο 4, σημείο 6, της απόφασης-πλαισίου 2002/584, υπενθυμίζεται ότι, όπως και η απόφαση-πλαίσιο 2002/584, η απόφαση-πλαίσιο 2008/909 συγκεκριμενοποιεί, στον ποινικό τομέα, τις αρχές της αμοιβαίας εμπιστοσύνης και της αμοιβαίας αναγνώρισης και ενισχύει τη δικαστική συνεργασία σε θέματα αναγνώρισης και εκτέλεσης ποινικών αποφάσεων, στις περιπτώσεις προσώπων που έχουν καταδικαστεί σε ποινές στερητικές της ελευθερίας ή σε μέτρα στερητικά της ελευθερίας σε άλλο κράτος μέλος, προκειμένου να διευκολυνθεί η κοινωνική επανένταξή τους [απόφαση της 4ης Σεπτεμβρίου 2025, C.J. (Εκτέλεση ποινής κατόπιν εκδόσεως ΕΕΣ), C-305/22, EU:C:2025:665, σκέψη 45].

46 Επομένως, λαμβανομένης υπόψη της ταυτότητας του σκοπού που επιδιώκεται, αφενός, με τον λόγο προαιρετικής μη εκτέλεσης που προβλέπεται στο άρθρο 4, σημείο 6, της απόφασης-πλαισίου 2002/584 και, αφετέρου, με τους κανόνες που προβλέπει η απόφαση-πλαίσιο 2008/909, ήτοι του σκοπού που συνίσταται στη διευκόλυνση της κοινωνικής επανένταξης των καταδικασθέντων σε άλλο κράτος μέλος, όταν η δικαστική αρχή του κράτους εκτέλεσης επιθυμεί να εφαρμόσει τον λόγο αυτόν προαιρετικής μη εκτέλεσης, οφείλει να λαμβάνει υπόψη τους εν λόγω κανόνες [απόφαση της 4ης Σεπτεμβρίου 2025, C.J. (Εκτέλεση ποινής κατόπιν εκδόσεως ΕΕΣ), C-305/22, EU:C:2025:665, σκέψη 47].

47 Κατά συνέπεια, όταν η δικαστική αρχή εκτέλεσης προτίθεται να αρνηθεί, βάσει του λόγου προαιρετικής μη εκτέλεσης που προβλέπεται στο άρθρο 4, σημείο 6, της απόφασης-πλαισίου 2002/584, την εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης εκδοθέντος προς τον σκοπό της εκτέλεσης στερητικής της ελευθερίας ποινής, η αναγνώριση της καταδικαστικής αποφάσεως με την οποία επιβλήθηκε η ποινή και η ανάληψη της εκτέλεσης της ποινής διέπονται από την απόφαση-πλαίσιο 2008/909 [απόφαση της 4ης Σεπτεμβρίου 2025, C.J. (Εκτέλεση ποινής κατόπιν εκδόσεως ΕΕΣ), C-305/22, EU:C:2025:665, σκέψη 51].

48 Επισημαίνεται συναφώς ότι, στο πλαίσιο της εφαρμογής του λόγου προαιρετικής μη εκτέλεσης που προβλέπεται στο άρθρο 4, σημείο 6, της απόφασης-πλαισίου 2002/584, η ανάληψη, από το κράτος εκτέλεσης, της εκτέλεσης της ποινής η οποία επιβλήθηκε με την καταδικαστική απόφαση που εκδόθηκε στο κράτος έκδοσης και η οποία δικαιολόγησε την έκδοση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης εξαρτάται από τη συγκατάθεση του κράτους έκδοσης, σύμφωνα με τους κανόνες που προβλέπει η απόφαση-πλαίσιο 2008/909 [απόφαση της 4ης Σεπτεμβρίου 2025, C.J. (Εκτέλεση ποινής κατόπιν εκδόσεως ΕΕΣ), C-305/22, EU:C:2025:665, σκέψη 67].

49 Η συγκατάθεση αυτή εκφράζεται με τη διαβίβαση στο κράτος εκτέλεσης, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 4 της απόφασης-πλαισίου 2008/909, της καταδικαστικής αποφάσεως που εκδόθηκε από δικαστήριο του κράτους έκδοσης, συνοδευόμενης από το πιστοποιητικό [απόφαση της 4ης Σεπτεμβρίου 2025, C.J. (Εκτέλεση ποινής κατόπιν εκδόσεως ΕΕΣ), C-305/22, EU:C:2025:665, σκέψη 57].

50 Επομένως, όταν δικαστική αρχή εκτέλεσης προτίθεται να αρνηθεί, βάσει του λόγου προαιρετικής μη εκτέλεσης που προβλέπεται στο άρθρο 4, σημείο 6, της απόφασης-πλαισίου 2002/584, την εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης μπορεί να αρνηθεί την εν λόγω διαβίβαση εάν κρίνει, βάσει αντικειμενικών περιστάσεων, ότι η ποινή δεν θα εκτελεστεί πραγματικά στο κράτος εκτέλεσης ή ότι η εκτέλεση της ποινής στο κράτος αυτό δεν θα συμβάλει στον σκοπό της κοινωνικής επανένταξης του εκζητουμένου μετά την έκτιση της στερητικής της ελευθερίας ποινής στην οποία έχει καταδικαστεί. Η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος μπορεί επίσης να αρνηθεί τη διαβίβαση αυτή για λόγους σχετικούς με την αντεγκληματική πολιτική του κράτους έκδοσης [απόφαση της 4ης Σεπτεμβρίου 2025, C.J. (Εκτέλεση ποινής κατόπιν εκδόσεως ΕΕΣ), C-305/22, EU:C:2025:665, σκέψη 72].

51 Τούτου λεχθέντος, μολονότι η διαβίβαση, από το κράτος έκδοσης, της καταδικαστικής αποφάσεως και του πιστοποιητικού που πρέπει να τη συνοδεύει έχει προβλεφθεί κατά τα άνω ως απλή δυνατότητα, υπενθυμίζεται ότι, προκειμένου ιδίως να διασφαλιστεί ότι δεν θα παρακωλυθεί πλήρως η λειτουργία του μηχανισμού του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, η υποχρέωση καλόπιστης συνεργασίας, την οποία θεσπίζει το άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, ΣΕΕ, απαιτεί συνεννόηση μεταξύ των δικαστικών αρχών εκτέλεσης και των δικαστικών αρχών έκδοσης. Η εν λόγω αρχή συνεπάγεται, μεταξύ άλλων, ότι τα κράτη μέλη εκπληρώνουν τα εκ των Συνθηκών καθήκοντα βάσει αμοιβαίου σεβασμού και αμοιβαίας συνεργασίας [πρβλ. απόφαση της 4ης Σεπτεμβρίου 2025, C.J. (Εκτέλεση ποινής κατόπιν εκδόσεως ΕΕΣ), C-305/22, EU:C:2025:665, σκέψη 68].

52 Κατά συνέπεια, οι δικαστικές αρχές έκδοσης και εκτέλεσης υποχρεούνται, προκειμένου να διασφαλίζουν την αποτελεσματική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις, να κάνουν πλήρη χρήση των μέσων που προβλέπονται στις αποφάσεις-πλαίσια 2002/584 και 2008/909, όπως οι διαβουλεύσεις πριν από τη διαβίβαση της καταδικαστικής αποφάσεως που εκδίδεται από δικαστήριο του κράτους έκδοσης και του πιστοποιητικού, κατά τρόπον ώστε να προάγεται η αμοιβαία εμπιστοσύνη στην οποία βασίζεται η συνεργασία αυτή. Υπενθυμίζεται, συναφώς, ότι,

σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 3, της απόφασης-πλαισίου 2008/909, τέτοιες διαβουλεύσεις είναι υποχρεωτικές όταν, όπως εν προκειμένω, υπάρχει η πρόθεση να εκτελεσθεί η ποινή σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο της ιθαγένειας του ενδιαφερομένου, ήτοι στην περίπτωση του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, της εν λόγω απόφασης-πλαισίου [απόφαση της 4ης Σεπτεμβρίου 2025, C.J. (Εκτέλεση ποινής κατόπιν εκδόσεως ΕΕΣ), C-305/22, EU:C:2025:665, σκέψη 69].

53 Όσον αφορά τις υποχρεώσεις του κράτους έκδοσης, υπογραμμίζεται ότι στο κράτος αυτό απόκειται να διασφαλίσει ότι η προνομία που του παρέχει η απόφαση-πλαίσιο 2008/909 να μη διαβιβάσει στο κράτος εκτέλεσης την καταδικαστική απόφαση που εκδόθηκε από κάποιο από τα δικαστήριά του, καθώς και το πιστοποιητικό, ασκείται κατά τρόπον ώστε να καθίσταται δυνατή η αποτελεσματική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις μεταξύ των αρμοδίων αρχών των κρατών μελών και να διασφαλίζεται ότι η λειτουργία του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης και η αμοιβαία αναγνώριση των ποινικών αποφάσεων προς τον σκοπό της εκτέλεσής τους σε άλλο κράτος μέλος δεν παρεμποδίζονται [απόφαση της 4ης Σεπτεμβρίου 2025, C.J. (Εκτέλεση ποινής κατόπιν εκδόσεως ΕΕΣ), C-305/22, EU:C:2025:665, σκέψη 71].

54 Επομένως, εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να βεβαιωθεί ότι, εν προκειμένω, δόθηκε η απαιτούμενη συγκατάθεση από την αρμόδια πορτογαλική αρχή σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην απόφαση-πλαίσιο 2008/909 και, σε περίπτωση που η συγκατάθεση δεν έχει δοθεί, να εξετάσει αν η αποτελεσματική συνεργασία με τις ισπανικές δικαστικές αρχές εκτελέσεως το υποχρεώνει να παράσχει τη συγκατάθεση αυτήν.

55 Αν η πραγματική ανάληψη της εκτέλεσης της ποινής από το κράτος εκτέλεσης δεν είναι δυνατή για οποιονδήποτε λόγο, περιλαμβανομένης της μη τηρήσεως των προϋποθέσεων και της διαδικασίας που προβλέπει η απόφαση-πλαίσιο 2008/909, από την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης προκύπτει ότι, προκειμένου να αποφευχθεί η ατιμωρησία του εκζητουμένου, επιβάλλεται η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης [απόφαση της 4ης Σεπτεμβρίου 2025, C.J. (Εκτέλεση ποινής κατόπιν εκδόσεως ΕΕΣ), C-305/22, EU:C:2025:665, σκέψη 70].

56 Αντιθέτως, αν οι αρμόδιες πορτογαλικές αρχές έχουν διαβιβάσει το πιστοποιητικό στις αρμόδιες ισπανικές αρχές, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην απόφαση-πλαίσιο 2008/909, δηλώνοντας κατ' αυτόν τον τρόπο τη συγκατάθεση του κράτους έκδοσης ώστε η ποινή που επιβλήθηκε στον ΥΧ να εκτελεστεί στο κράτος εκτέλεσης, όπερ εναπόκειται εν τέλει στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει, πρέπει να δοθεί απάντηση στα υποβληθέντα προδικαστικά ερωτήματα.

Επί του πρώτου, του δευτέρου και του τρίτου προδικαστικού ερωτήματος

57 Με το πρώτο, το δεύτερο και το τρίτο προδικαστικό ερώτημα, τα οποία πρέπει να εξεταστούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ζητεί κατ' ουσίαν να διευκρινιστεί αν το άρθρο 8, παράγραφος 1, και το άρθρο 17, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2008/909 έχουν την έννοια ότι, στην περίπτωση που η αρμόδια δικαστική αρχή του κράτους εκτέλεσης έχει αρνηθεί, δυνάμει του άρθρου 4, σημείο 6, της απόφασης-πλαισίου 2002/584, να εκτελέσει ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης που εξέδωσε η αρμόδια δικαστική αρχή του κράτους έκδοσης προς τον σκοπό της εκτέλεσης στερητικής της ελευθερίας ποινής και η αρμόδια δικαστική αρχή του κράτους εκτέλεσης δεσμεύτηκε να εκτελέσει την ποινή, αντιτίθενται στην εν συνεχεία αναστολή της εκτέλεσης της ποινής αυτής από άλλη αρμόδια δικαστική αρχή του κράτους εκτέλεσης, δυνάμει του εθνικού δικαίου.

58 Κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2008/909, η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης, όταν, όπως εν προκειμένω, αποφασίζει να μην προβάλει κάποιον από τους λόγους μη αναγνώρισης και εκτέλεσης που προβλέπει το άρθρο 9 της απόφασης-πλαισίου, αναγνωρίζει την καταδικαστική απόφαση η οποία διαβιβάζεται σύμφωνα με το άρθρο 4 και κατά τη διαδικασία του άρθρου 5 της απόφασης-πλαισίου και λαμβάνει πάραυτα κάθε απαραίτητο μέτρο για την εκτέλεση της ποινής.

59 Σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφοι 2 και 3, της απόφασης-πλαισίου 2008/909, προσαρμογές της ποινής είναι δυνατές μόνον αν η ποινή δεν συνάδει ως προς τη διάρκεια ή τη φύση της με το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης.

60 Επομένως, το άρθρο αυτό προβλέπει αυστηρές προϋποθέσεις για την προσαρμογή, από την αρμόδια αρχή του κράτους εκτελέσεως, της ποινής που επιβλήθηκε στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος, οι οποίες συνιστούν τις μόνες εξαιρέσεις από την υποχρέωση που υπέχει κατ' αρχήν η εν λόγω αρχή, βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 1, της εν λόγω αποφάσεως-πλαισίου, να αναγνωρίσει την απόφαση που της διαβιβάσθηκε και να εκτελέσει την ποινή της οποίας η χρονική διάρκεια και η φύση αντιστοιχούν προς εκείνες που προβλέπονται στην απόφαση που εκδόθηκε στο κράτος έκδοσης [πρβλ. αποφάσεις της 8ης Νοεμβρίου 2016, Ognyanov, C-554/14, EU:C:2016:835, σκέψη 36, και της 11ης Μαρτίου 2020, SF (Ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως – Εγγύηση διαμεταγωγής στο κράτος μέλος εκτελέσεως), C-314/18, EU:C:2020:191, σκέψη 65].

61 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι το μέτρο αναστολής της εκτέλεσης της στερητικής της ελευθερίας ποινής που επιβλήθηκε από το αιτούν δικαστήριο δεν αποφασίστηκε από την αρμόδια δικαστική αρχή του κράτους εκτέλεσης λόγω του ότι η ποινή δεν συνάδει ως προς τη διάρκεια ή τη φύση της με το δίκαιο του συγκεκριμένου κράτους μέλους και, επομένως, το εν λόγω μέτρο δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να θεωρηθεί ως προσαρμογή της ποινής η οποία μπορεί να γίνει δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφοι 2 και 3, της απόφασης-πλαισίου 2008/909.

62 Το αιτούν δικαστήριο, η Πορτογαλική Κυβέρνηση και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φρονούν ότι η αναστολή της εκτέλεσης της επίμαχης στην κύρια δίκη στερητικής της ελευθερίας ποινής εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2008/909 και, κατά συνέπεια, μπορούσε να χορηγηθεί μόνον από το αιτούν δικαστήριο το οποίο είναι η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης.

63 Η Ισπανική Κυβέρνηση υποστηρίζει, αντιθέτως, ότι από τον ισπανικό ποινικό κώδικα προκύπτει ότι αναστολή όπως η χορηγηθείσα εν προκειμένω εμπίπτει στην εκτέλεση των ποινών και, ως εκ τούτου, στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 17, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2008/909.

64 Από τη διάταξη αυτήν προκύπτει ότι η εκτέλεση ποινής, δυνάμει της εν λόγω απόφασης-πλαισίου, διέπεται από το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης άπαξ και ο καταδικασθείς μεταφερθεί στις αρμόδιες αρχές του κράτους αυτού, οι οποίες είναι, κατ' αρχήν, αποκλειστικώς αρμόδιες να αποφασίζουν σχετικά με τη διαδικασία εκτέλεσης και να καθορίζουν όλα τα σχετικά μέτρα, περιλαμβανομένων των λόγων της πρόωρης ή υπό όρους αποφυλάκισης. Επομένως, η διάταξη αυτή καλύπτει μέτρα που αποσκοπούν να εξασφαλίσουν την εκτέλεση στην πράξη της στερητικής της ελευθερίας ποινής και να διασφαλίσουν την κοινωνική επανένταξη του καταδικασθέντος [απόφαση της 15ης Απριλίου 2021, AV (Απόφαση καθορισμού συνολικής ποινής), C-221/19, EU:C:2021:278, σκέψη 39].

65 Όπως επισήμανε η γενική εισαγγελέας στα σημεία 26 και 27 των προτάσεών της, πρέπει, επομένως, να εξεταστεί αν η αναστολή της εκτέλεσης στερητικής της ελευθερίας ποινής, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, μπορεί να θεωρηθεί ότι συνιστά τροποποίηση της καταδικαστικής απόφασης, οπότε το άρθρο 8, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2008/909 θα αντιτίθεται στη χορήγησή της από την αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης, ή ότι εμπίπτει στην εκτέλεση της καταδικαστικής απόφασης, οπότε το άρθρο 17, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2008/909 θα επιτρέπει στην αρχή αυτήν τη χορήγηση τέτοιας αναστολής.

66 Ως προς το ζήτημα αυτό, υπενθυμίζεται ότι για την ερμηνεία διάταξης του δικαίου της Ένωσης πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όχι μόνο το γράμμα της και ο σκοπός της, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται και οι σκοποί που επιδιώκονται με τη ρύθμιση της οποίας αποτελεί μέρος (απόφαση της 1ης Οκτωβρίου 2014, E., C-436/13, EU:C:2014:2246, σκέψη 37).

67 Όσον αφορά, κατά πρώτον, το γράμμα του άρθρου 8, παράγραφος 1, και του άρθρου 17, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2008/909, καμία από τις διατάξεις αυτές δεν αναφέρεται ρητώς στην περίπτωση αναστολής, από την αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης, της εκτέλεσης στερητικής της ελευθερίας ποινής η οποία επιβλήθηκε από την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης. Εξάλλου, από το γράμμα των εν λόγω διατάξεων δεν μπορεί να συναχθεί αν ένα τέτοιο μέτρο αναστολής αντιβαίνει στην προβλεπόμενη στην πρώτη διάταξη υποχρέωση του κράτους μέλους εκτέλεσης να αναγνωρίσει την καταδικαστική απόφαση και να εκτελέσει την ποινή ή αν εμπίπτει στη «διαδικασία εκτέλεσης» της ποινής κατά την έννοια της δεύτερης διάταξης.

68 Κατά δεύτερον, όσον αφορά τη συστηματική ερμηνεία, πρέπει, πρώτον, να ερμηνευθεί η έννοια «διαδικασία εκτέλεσης», στο άρθρο 17, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2008/909, λαμβανομένων υπόψη των παραγράφων 3 και 4 του ίδιου άρθρου, καθώς και του άρθρου 13.

69 Κατά το άρθρο 17, παράγραφος 3, της απόφασης-πλαισίου 2008/909, η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης, κατόπιν αιτήσεως, ενημερώνει την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης σχετικά με τις εφαρμοστέες διατάξεις για ενδεχόμενη πρόωρη ή υπό όρους αποφυλάκιση και το κράτος έκδοσης μπορεί να συμφωνήσει με την εφαρμογή των διατάξεων αυτών ή να ανακαλέσει το πιστοποιητικό.

70 Σύμφωνα με το άρθρο 13 της απόφασης-πλαισίου 2008/909, το πιστοποιητικό μπορεί να ανακληθεί μόνον εφόσον η εκτέλεση της ποινής δεν έχει αρχίσει.

71 Εξάλλου, το άρθρο 17, παράγραφος 4, της απόφασης-πλαισίου 2008/909 ορίζει ότι τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι τυχόν απόφαση για πρόωρη ή υπό όρους αποφυλάκιση δύναται να λάβει επίσης υπόψη τις διατάξεις εθνικού δικαίου, τις οποίες υποδεικνύει το κράτος έκδοσης, δυνάμει των οποίων το πρόσωπο δικαιούται να αποφυλακισθεί πρόωρα ή υπό όρους σε συγκεκριμένη χρονική στιγμή.

72 Κατά συνέπεια, ενώ το άρθρο 17, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2008/909 προβλέπει ότι οι αρμόδιες αρχές του κράτους εκτέλεσης ασκούν αποκλειστική αρμοδιότητα όσον αφορά ολόκληρη τη διαδικασία εκτέλεσης μιας ποινής και όλα τα σχετικά μέτρα, στα οποία περιλαμβάνεται η πρόωρη ή υπό όρους αποφυλάκιση, οι παράγραφοι 3 και 4 του ίδιου άρθρου προβλέπουν τα δικαιώματα της αρμόδιας αρχής του κράτους έκδοσης να ενημερωθεί, κατόπιν αιτήσεώς της, σχετικά με τις εφαρμοστέες διατάξεις για ενδεχόμενη πρόωρη ή υπό όρους αποφυλάκιση και να ανακαλέσει το πιστοποιητικό, καθώς και τη δυνατότητά της να υποδείξει τις προϋποθέσεις της πρόωρης ή υπό όρους αποφυλάκισης που ισχύουν στο κράτος έκδοσης, ώστε αυτές να ληφθούν υπόψη από την αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης.

73 Επισημαίνεται συναφώς ότι, σε αντίθεση με την πρόωρη ή υπό όρους αποφυλάκιση, η οποία λαμβάνει χώρα μόνο αφού εκτιθεί μέρος της στερητικής της ελευθερίας ποινής και, επομένως, αναστέλλει μόνο εν μέρει την εκτέλεσή της, η αναστολή, από δικαστική αρχή του κράτους εκτέλεσης, της εκτέλεσης στερητικής της ελευθερίας ποινής που επιβλήθηκε από την αρμόδια δικαστική αρχή του κράτους έκδοσης, προτού αρχίσει η πραγματική εκτέλεση της ποινής, έχει ως αποτέλεσμα την αναστολή ολόκληρης της ποινής αυτής.

74 Επομένως, οι προνομίες που αναγνωρίζει το άρθρο 17, παράγραφοι 3 και 4, της απόφασης-πλαισίου 2008/909 στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους έκδοσης θα έπρεπε να ισχύουν, κατά μείζονα λόγο, για ένα τέτοιο μέτρο. Πλην όμως, όπως προκύπτει από τις προηγούμενες σκέψεις, ο νομοθέτης της Ένωσης τις προέβλεψε μόνο σε σχέση με τις προϋποθέσεις της πρόωρης ή υπό όρους αποφυλάκισης.

75 Πρέπει συνεπώς να γίνει δεκτό, όπως επισήμανε και η γενική εισαγγελέας στο σημείο 55 των προτάσεών της, ότι οι παράγραφοι 3 και 4 του άρθρου 17 της απόφασης-πλαισίου 2008/909 υποδηλώνουν ότι η αναστολή, από δικαστική αρχή εκτέλεσης, της εκτέλεσης στερητικής της ελευθερίας ποινής που επιβλήθηκε από τη δικαστική αρχή έκδοσης δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της παραγράφου 1 του άρθρου 17.

76 Δεύτερον, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, η ερμηνεία αυτή επιρρωννύεται από την απόφαση-πλαίσιο 2008/947 που αφορά την αναγνώριση ιδίως των δικαστικών αποφάσεων αναστολής εκτέλεσης της ποινής ή απόλυσης υπό όρους, δεδομένου, κατ' αρχάς, ότι, σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφος 3, στοιχείο α', τα πεδία εφαρμογής της απόφασης-πλαισίου 2008/947 και της απόφασης-πλαισίου 2008/909 αλληλοαποκλείονται.

77 Εν συνεχεία, όπως προκύπτει από το άρθρο 2, σημείο 2, της απόφασης-πλαισίου 2008/947, ως «ποινή με αναστολή» νοείται «ποινή ή μέτρο ασφαλείας στέρησης της ελευθερίας, η εκτέλεση των οποίων αναστέλλεται υπό όρους, εν όλω ή εν μέρει, κατά την έκδοση της απόφασης, διά της επιβολής ενός ή περισσότερων μέτρων αναστολής, τα οποία μπορούν να περιλαμβάνονται στην ίδια την απόφαση ή να ορίζονται σε χωριστή απόφαση αναστολής εκτέλεσης της ποινής ή υπό όρους απόλυσης που λαμβάνεται από αρμόδια αρχή».

78 Τέλος, το άρθρο 2, σημεία 1 και 5, της απόφασης-πλαισίου 2008/947 διευκρινίζει ότι η δικαστική απόφαση και, κατά περίπτωση, η χωριστή απόφαση περί αναστολής εκτέλεσης της ποινής ή απόλυσης υπό όρους εκδίδονται από αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης.

79 Κατά συνέπεια, το γεγονός ότι στις δικαστικές αποφάσεις που περιλαμβάνουν αναστολή της εκτέλεσης στερητικής της ελευθερίας ποινής ή συνοδεύονται από χωριστή απόφαση περί αναστολής εφαρμόζεται άλλη απόφαση-πλαίσιο και όχι η απόφαση-πλαίσιο 2008/909 επιβεβαιώνει ότι, στο σύστημα των δύο αυτών αποφάσεων-πλαισίων, το ζήτημα της χορήγησης ή μη αναστολής της εκτέλεσης στερητικής της ελευθερίας ποινής εμπίπτει στην αρμοδιότητα της αρμόδιας αρχής του κράτους έκδοσης, αποτελώντας, ως εκ τούτου, αντικείμενο της προς αναγνώριση καταδικαστικής απόφασης, και δεν αφορά την εκτέλεση της απόφασης αυτής ούτε, επομένως, εμπίπτει στην αρμοδιότητα της αρμόδιας αρχής του κράτους εκτέλεσης.

80 Κατά τρίτον, όσον αφορά τους σκοπούς της απόφασης-πλαισίου 2008/909 εν γένει και των άρθρων της 8 και 17 ειδικότερα, από το άρθρο 3, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2008/909 προκύπτει ότι σκοπός της είναι η θέσπιση των κανόνων σύμφωνα με τους οποίους ένα κράτος μέλος, προκειμένου να διευκολύνει την κοινωνική επανένταξη του καταδίκου, αναγνωρίζει καταδικαστική απόφαση και εκτελεί την ποινή.

81 Ως προς το ζήτημα αυτό, στην αιτιολογική σκέψη 5 της απόφασης-πλαισίου 2008/909 διευκρινίζεται ότι οι σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών, οι οποίες χαρακτηρίζονται από ιδιαίτερη αμοιβαία εμπιστοσύνη προς τα νομικά συστήματα των λοιπών κρατών μελών, επιτρέπουν στο κράτος εκτέλεσης να αναγνωρίζει τις αποφάσεις των αρχών του κράτους έκδοσης. Η απόφαση-πλαίσιο αποσκοπεί συνεπώς στην περαιτέρω ανάπτυξη της συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά την εκτέλεση των ποινικών αποφάσεων, ιδίως εφόσον πρόκειται για πολίτες της Ένωσης κατά των οποίων έχει εκδοθεί ποινική απόφαση με την οποία τους επιβάλλεται ποινή στερητική της ελευθερίας ή μέτρο ασφαλείας στερητικό της ελευθερίας σε άλλο κράτος μέλος.

82 Εξάλλου, κατά την αιτιολογική σκέψη 9 της απόφασης-πλαισίου 2008/909, η εκτέλεση της ποινής στο κράτος εκτέλεσης θα πρέπει να ενισχύει την πιθανότητα κοινωνικής επανένταξης του καταδικασθέντος και, προκειμένου να βεβαιωθεί ότι η εκτέλεση της ποινής από το κράτος εκτέλεσης θα εξυπηρετήσει τον σκοπό αυτόν, η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης λαμβάνει υπόψη στοιχεία όπως, για παράδειγμα, ο δεσμός του ενδιαφερομένου με το κράτος εκτέλεσης, εάν δηλαδή το θεωρεί ως έδρα των οικογενειακών, γλωσσικών, πολιτιστικών, κοινωνικών ή οικονομικών και άλλων δεσμών του.

83 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι εναπόκειται κυρίως στην αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης να προβεί στις αναγκαίες εκτιμήσεις για την αξιολόγηση των πιθανοτήτων κοινωνικής επανένταξης του καταδικασθέντος στα οικεία κράτη μέλη και ότι οι σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών, οι οποίες χαρακτηρίζονται από ιδιαίτερη αμοιβαία εμπιστοσύνη προς τα αντίστοιχα νομικά συστήματά τους, επιτρέπουν στο κράτος εκτέλεσης, μέσω της συγκατάθεσης του κράτους έκδοσης, να αναγνωρίζει τις αποφάσεις των αρχών του κράτους έκδοσης προκειμένου να τις εκτελέσει.

84 Όπως επισήμανε κατ’ ουσίαν η γενική εισαγγελέας στα σημεία 65 έως 67 των προτάσεών της, η δυνατότητα του κράτους εκτέλεσης να προσαρμόζει, πέραν των περιπτώσεων που προβλέπονται ρητώς στα άρθρα 8 και 17 της απόφασης-πλαισίου 2008/909, την ποινή που επιβλήθηκε στο κράτος έκδοσης ή τη διαδικασία εκτέλεσής της θα μπορούσε να θίξει την ιδιαίτερη αυτή αμοιβαία εμπιστοσύνη και θα αντέβαινε συνεπώς στον σκοπό περαιτέρω ανάπτυξης της συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά την εκτέλεση των ποινικών αποφάσεων.

85 Συνεπώς, τα άρθρα 8 και 17 διαδραματίζουν κεντρικό ρόλο στην εξυπηρέτηση του σκοπού αυτού κατά το μέτρο που καθορίζουν, όσον αφορά την αναγνώριση και την εκτέλεση ποινικών αποφάσεων, την έκταση και τα όρια των αρμοδιοτήτων που αναγνωρίζονται στις αρμόδιες αρχές του κράτους εκτέλεσης.

86 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των προεκτεθέντων, συνάγεται το συμπέρασμα ότι η αναστολή της εκτέλεσης στερητικής της ελευθερίας ποινής εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 8 της απόφασης-πλαισίου 2008/909 και δεν μπορεί, κατά συνέπεια, να χορηγείται από την αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης κατ’ εφαρμογήν του άρθρου 17 της απόφασης-πλαισίου.

87 Όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, εξ αυτού συνάγεται ότι, στην υπόθεση της κύριας δίκης, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, για τους σκοπούς της εφαρμογής της απόφασης-πλαισίου 2008/909, η εκτέλεση της ποινής που επέβαλε στον ΥΧ το αιτούν δικαστήριο δεν έχει ακόμη αρχίσει και ότι, επομένως, σύμφωνα με το άρθρο 13 της απόφασης-πλαισίου, η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης μπορεί ακόμη να ανακαλέσει το πιστοποιητικό που ενδεχομένως έχει διαβιβαστεί και να ζητήσει την παράδοση του ΥΧ με σκοπό την εκτέλεση της ποινής του.

88 Το ανωτέρω συμπέρασμα δεν αναιρείται από το γεγονός ότι το Δικαστήριο έχει κρίνει, εν συνόψει, ότι απόφαση περί ανακλήσεως της αναστολής εκτελέσεως στερητικής της ελευθερίας ποινής, συνεπεία παραβάσεως από τον ενδιαφερόμενο αντικειμενικού όρου που συνοδεύει την αναστολή αυτή, δεν αποτελεί «απόφαση», κατά την έννοια του άρθρου 4α της απόφασης-πλαισίου 2002/584, καθόσον δεν θίγει ούτε τη φύση ούτε το ύψος της εν λόγω ποινής, και ότι η αρχή που είναι αρμόδια να αποφανθεί επί της ανακλήσεως δεν καλείται να επανεξετάσει την ουσία της υποθέσεως η οποία οδήγησε στην ποινική καταδίκη [πρβλ. αποφάσεις της 22ας Δεκεμβρίου 2017, Ardic, C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026, σκέψεις 77 και 78, και της 23ης Μαρτίου 2023, Minister for Justice and Equality (Άρση αναστολής), C-514/21 και C-515/21, EU:C:2023:235, σκέψεις 53 και 54].

89 Πράγματι, κατ' αρχάς, οι αποφάσεις που μνημονεύονται στην προηγούμενη σκέψη της παρούσας απόφασης αφορούν την ερμηνεία της απόφασης-πλαισίου 2002/584 και όχι της απόφασης-πλαισίου 2008/909.

90 [Όπως διορθώθηκε με διάταξη της 30ής Οκτωβρίου 2025] Εν συνεχεία, στις υποθέσεις επί των οποίων εκδόθηκαν οι αποφάσεις αυτές, η αναστολή εκτέλεσης των στερητικών της ελευθερίας ποινών είχε χορηγηθεί από την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης με την καταδικαστική απόφαση. Πλην όμως, όπως επισημάνθηκε στις σκέψεις 76 έως 79 της παρούσας απόφασης, η αναγνώριση και η εκτέλεση τέτοιων αποφάσεων δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της απόφασης-πλαισίου 2008/909, αλλά σε εκείνο της απόφασης-πλαισίου 2008/947.

91 Τέλος, όπως επισήμανε κατ' ουσίαν η γενική εισαγγελέας στο σημείο 72 των προτάσεών της, το γεγονός ότι η ανάκληση της αναστολής εκτέλεσης στερητικής της ελευθερίας ποινής, συνεπεία παραβάσεως από τον ενδιαφερόμενο αντικειμενικού όρου που συνοδεύει την αναστολή αυτή, μπορεί να εμπίπτει στην εκτέλεση της επιβληθείσας ποινής δεν συνεπάγεται κατ' ανάγκην ότι είναι της ίδιας φύσης και η απόφαση σχετικά με το αν πρέπει ή όχι, σε συγκεκριμένη περίπτωση, να χορηγηθεί αναστολή στερητικής της ελευθερίας ποινής.

92 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των προεκτεθέντων, στο πρώτο, το δεύτερο και το τρίτο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 8, παράγραφος 1, και το άρθρο 17, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2008/909 έχουν την έννοια ότι, στην περίπτωση που η αρμόδια δικαστική αρχή του κράτους εκτέλεσης έχει αρνηθεί, δυνάμει του άρθρου 4, σημείο 6, της απόφασης-πλαισίου 2002/584, να εκτελέσει ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης που εξέδωσε η αρμόδια δικαστική αρχή του κράτους έκδοσης προς τον σκοπό της εκτέλεσης στερητικής της ελευθερίας ποινής και η αρμόδια δικαστική αρχή του κράτους εκτέλεσης δεσμεύτηκε να εκτελέσει την ποινή, αντιτίθενται στην εν συνεχεία αναστολή της εκτέλεσης της ποινής αυτής από άλλη αρμόδια δικαστική αρχή του κράτους εκτέλεσης, δυνάμει του εθνικού δικαίου.

Επί του τετάρτου προδικαστικού ερωτήματος

93 Δεδομένης της απάντησης που δόθηκε στο πρώτο, το δεύτερο και το τρίτο προδικαστικό ερώτημα, παρέλκει η απάντηση στο τέταρτο προδικαστικό ερώτημα.

Επί των δικαστικών εξόδων

94 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφαίνεται:

Το άρθρο 8, παράγραφος 1, και το άρθρο 17, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2008/909/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις οι οποίες επιβάλλουν ποινές στερητικές της ελευθερίας ή μέτρα στερητικά της ελευθερίας, για το σκοπό της εκτέλεσής τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009,

έχουν την έννοια ότι:

στην περίπτωση που η αρμόδια δικαστική αρχή του κράτους εκτέλεσης έχει αρνηθεί, δυνάμει του άρθρου 4, σημείο 6, της απόφασης-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, να εκτελέσει ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης που εξέδωσε η αρμόδια δικαστική αρχή του κράτους έκδοσης προς τον σκοπό της εκτέλεσης στερητικής της ελευθερίας ποινής και η αρμόδια δικαστική αρχή του κράτους εκτέλεσης δεσμεύτηκε να εκτελέσει την ποινή, αντιτίθενται στην εν συνεχεία αναστολή της εκτέλεσης της ποινής αυτής από άλλη αρμόδια δικαστική αρχή του κράτους εκτέλεσης, δυνάμει του εθνικού δικαίου.

(υπογραφές)